

Phẩm 11: HIỆN BẢO THÁP

Lúc bấy giờ, ở trước Phật có tháp bảy báu, cao năm trăm do-tuần, ngang rộng hai trăm năm mươi do-tuần từ dưới đất nổi lên rồi trụ giữa hư không được trang sức nhiều thứ quý báu, có năm ngàn bao lớn, ngàn vạn phòng ốc trang trí vô số cờ phướn, thả chuỗi ngọc, và treo vạn ức chuông nhỏ. Bốn mặt đều có mùi hương Đa-ma-la-bạt Chiên-đàn toát ra khắp thế giới.

Các phướn lọng đều do bảy báu như vàng, bạc, lưu ly, xa cừ, mã não, ngọc trai và mai khôi hợp thành, cao tận trời Tứ Thiên vương. Trời Tam thập tam mưa hoa Mạn-đà-la cúng dường bảo tháp.

Các cõi trời khác và Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân phi nhân... ngàn vạn ức chúng đều đem tất cả các thứ hoa, hương, chuỗi ngọc, phướn, lọng, kỹ nhạc mà cúng dường tháp báu, cung kính tôn trọng ngợi khen.

Bấy giờ trong tháp báu có tiếng lớn vang ra khen rằng:

–Hay thay, hay thay! Thích-ca Mâu-ni Thế Tôn có thể dùng tuệ lớn bình đẳng, vì đại chúng nói kinh Giáo Bồ-tát Pháp Phật Sở Hộ Niệm Diệu Pháp Liên Hoa. Đúng như vậy, đúng như vậy, Thích-ca Mâu-ni Thế Tôn! Những điều Thế Tôn nói đều là chân thật.

Bấy giờ bốn chúng thấy tháp báu lớn trụ giữa hư không, lại nghe từ trong tháp vang tiếng nói ra, tất cả đều được pháp hỷ, lấy làm lạ điều chưa từng có, liền từ chỗ ngồi đứng dậy cung kính chấp tay rồi lui ra đứng một bên.

Lúc đó có một Đại Bồ-tát tên là Đại Nhạo Thuyết, biết tất cả Trời, Người, A-tu-la... trong thế gian có chỗ nghi không rõ nên bạch Phật rằng:

–Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên gì mà có tháp này từ đất nổi lên và ở trong tháp lại có tiếng vang ra như thế?

Bấy giờ Phật bảo Bồ-tát Đại Nhạo Thuyết rằng:

–Trong tháp báu này có toàn thân Như Lai. Đó là vào thời quá khứ, cách đây ngàn vạn ức vô số cõi nước ở phương Đông có một nước tên là Bảo tịnh, nơi đó có Phật Đa Bảo. Đức Phật đó tu hành đạo Bồ-tát, phát lời thệ nguyện lớn rằng: “Nếu ta được thành Phật, sau khi diệt độ trong các cõi nước mười phương nơi nào có nói kinh Pháp Hoa thì tháp miếu của ta sẽ vì nghe kinh đó mà xuất hiện ra ở trước để chứng minh và khen rằng: Hay thay!”

Đức Phật đó thành Phật rồi, lúc sắp diệt độ, ở trong đại chúng Trời, Người, bảo các Tỳ-kheo rằng: “Sau khi ta diệt độ, muốn cúng dường toàn thân ta thì nên dựng một tháp lớn.”

Đức Phật đó dùng nguyện lực thần thông khiến nơi nơi chốn chốn trong khắp mười phương cõi nước nơi nào có nói kinh Pháp Hoa thì tháp báu xuất hiện ra trước có toàn thân Phật ở trong tháp báu khen rằng: “Hay thay, hay thay!”

Đại Nhạo Thuyết, nay tháp của Đa Bảo Như Lai vì nghe giảng kinh Pháp Hoa nên từ dưới đất nổi lên khen: Hay thay, hay thay!

Bấy giờ Đại Nhạo Thuyết Bồ-tát do thần lực của Như Lai mà bạch Phật rằng:

–Bạch Thế Tôn! Chúng con xin được trông thấy thân của Đức Phật đó.

Bấy giờ Phật bảo Đại Nhạo Thuyết Bồ-tát Ma-ha-tát:

–Phật Đa Bảo đó có lời nguyện sâu nặng rằng: “Lúc tháp báu của ta vì nghe kinh

Pháp Hoa mà hiện ra nơi trước chư Phật, nếu có vị Phật nào muốn chỉ bày thân ta cho bốn chúng thì các vị Phật do Phật đó phân thân thuyết pháp trong thế giới mười phương phải họp về một chỗ, sau đó thân ta mới hiện ra.”

Đại Nhạo Thuyết, các vị Phật do ta phân thân thuyết pháp trong thế giới mười phương nay sẽ phải họp lại.

Đại Nhạo Thuyết bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Chúng con cũng muốn được thấy các vị Phật do Thế Tôn phân thân để lễ bái cúng dường.

Bấy giờ Phật phóng một luồng sáng nơi lông trắng giữa chân mày liền thấy năm trăm vạn ức na-do-tha hằng hà sa côi nước chư Phật ở phương Đông. Các côi nước đó đều dùng pha lê làm đất, cây báu, y báu để trang nghiêm, vô số ngàn vạn ức Bồ-tát đầy đầy trong nước đó. Khắp nơi giăng màn báu, lưới báu phủ trùm bên trên, các Đức Phật trong nước đó đều dùng âm thanh vi diệu mà nói các pháp và thấy vô lượng ngàn vạn ức Bồ-tát khắp đầy trong nước vì bốn chúng mà nói pháp. Các phương Nam, Tây, Bắc, bốn phía trên dưới, chỗ nào tướng lông trắng chiếu đến cũng đều như vậy.

Lúc đó chư Phật ở mười phương đều bảo các chúng Bồ-tát:

–Các thiện nam! Nay ta phải qua thế giới Ta-bà, chỗ của Phật Thích-ca Mâu-ni để cùng cúng dường tháp báu của Đa Bảo Như Lai.

Lúc bấy giờ côi Ta-bà liền biến thành thanh tịnh, đất bằng lưu ly, cây báu trang nghiêm, dây vàng giăng tám nẻo, không có xóm làng thành ấp, biển cả, sông ngòi, núi non, rừng rú. Đốt nhiều hương báu, khắp đất trải hoa Mạn-đà-la, màn lưới báu giăng trùm bên trên, treo nhiều chuông báu nhỏ. Chỉ chúng trong hội này được lưu lại còn các trời và người đều được dời đi côi khác.

Lúc đó các Đức Phật đều đem theo một vị Đại Bồ-tát làm thị giả qua côi Ta-bà đến dưới cây báu, mỗi cây báu cao năm trăm do-tuần, nhánh, lá, hoa, quả thứ nào thứ nấy trang nghiêm. Dưới các cây báu đều có tòa Sư tử cao năm do-tuần cũng được trang trí bằng các thứ rất quý báu.

Khi ấy các Đức Phật đều ngồi kiết già trên tòa Sư tử như thế lần lượt đến khắp đầy cả côi tam thiên đại thiên mà số Phật do Phật Thích-ca Mâu-ni phân thân trong một phương cũng chưa hết.

Bấy giờ Phật Thích-ca Mâu-ni vì muốn dung nạp hết số Phật do mình phân thân, nên ở tám phương mỗi phương lại biến thành hai trăm vạn ức na-do-tha côi nước đều làm cho thanh tịnh không có địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh và A-tu-la và cũng dời các hàng trời, người sang côi khác.

Các nước do Phật biến hóa ra đó cũng dùng lưu ly làm đất, cây báu trang nghiêm cao năm trăm do-tuần, nhánh, lá, hoa, quả thứ nào thứ nấy tốt đẹp. Dưới cây đều có tòa Sư tử báu cao năm do-tuần được trang sức bằng các thứ quý báu. Các nước đó cũng không có biển cả, sông ngòi và các núi chúa như Mục-chân-lân-đà, núi Thiết vi, núi Đại Thiết vi, núi Tu-di... tất cả thông nhau làm thành một côi Phật, đất báu bằng phẳng, các ngã đường quý báu đan xen, có màn phủ trùm khắp bên trên, có treo phướn lọng, đốt nhiều hương quý và hoa trời rải khắp trên mặt đất.

Phật Thích-ca Mâu-ni vì các Đức Phật sẽ đến ngồi nên ở tám phương mỗi phương đều biến thành hai trăm vạn ức na-do-tha côi nước, đều làm cho thanh tịnh, không có địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh và A-tu-la, lại dời các hàng Trời, Người sang côi khác. Các nước được biến hóa ra đó cũng dùng lưu ly làm đất, cây báu trang nghiêm cao năm trăm

do-tuần, nhánh, lá, hoa, quả thứ nào thứ nấy tốt đẹp, dưới cây đều có tòa Sư tử báu cao năm do-tuần cũng được trang sức bằng các thứ quý báu.

Ở các nước này cũng không có biển cả sông ngòi và các núi chúa như núi Mục-chân-lân-đà, núi Đại-mục-chân-lân-đà, núi Thiết vi, núi Đại Thiết vi, núi Tu-di... tất cả thông nhau làm thành một cõi Phật, đất báu bằng phẳng, các ngã đường báu đan xen trên có màn phủ che, có treo phướn lọng, đốt nhiều hương quý và hoa trời rải khắp trên mặt đất.

Bấy giờ ở phương Đông, các Đức Phật trong trăm ngàn vạn ức na-do-tha hằng hà sa cõi nước do Phật Thích-ca phân thân thuyết pháp đều đến họp ở cõi này. Cứ như vậy lần lượt các Đức Phật trong các cõi nước mười phương đều họp về ngòi ở tám phương. Bấy giờ ở mỗi phương các Đức Như Lai ngòi khắp đầy trong bốn trăm vạn ức na-do-tha cõi nước.

Lúc đó các Đức Phật đều ngồi tòa Sư tử dưới cây báu sai thị giả qua thăm viếng Phật Thích-ca Mâu-ni đều mang theo nhiều hoa quý mà bảo thị giả rằng:

–Thiện nam! Người qua núi Kỳ-xà-quật nơi Phật Thích-ca Mâu-ni thưa cùng Phật như thế này: “Như Lai có được ít bệnh ít khổ, sức khỏe an vui và chúng Bồ-tát Thanh văn đều an ổn chăng?” Rồi đem hoa báu này rải lên Phật để cúng dường mà thưa: “Đức Phật ấy cũng muốn mở tháp báu này.” Chư Phật khác sai sứ giả đến cũng đều làm như vậy.

Bấy giờ Phật Thích-ca Mâu-ni thấy các vị Phật do mình phân thân đều ngồi trên tòa Sư tử, đều nghe chư Phật muốn mở tháp báu, liền từ tòa ngồi đứng dậy trụ trên hư không, tất cả bốn chúng đồng đứng dậy chấp tay nhất tâm quan sát Phật.

Khi ấy Phật Thích-ca Mâu-ni dùng ngón tay phải mở cửa tháp bảy báu. Có âm thanh lớn vang ra như tiếng tháo chốt mở cửa thành lớn.

Tức thời tất cả chúng hội đều thấy Đa Bảo Như Lai ở trong tháp báu ngồi tòa Sư tử, toàn thân không tan rã như đang nhập thiền định. Lại nghe Phật ấy nói:

–Hay thay, hay thay! Phật Thích-ca Mâu-ni thích nói kinh Pháp Hoa này. Ta vì nghe kinh này mà đến đây.

Bấy giờ bốn chúng thấy Đức Phật đã diệt độ vô lượng ngàn vạn ức kiếp về trước nói như vậy, đều khen là việc chưa từng có, đem hoa trời báu rải trên Phật Đa Bảo và Phật Thích-ca Mâu-ni.

Lúc đó, ở trong tháp báu Phật Đa Bảo chia nửa tòa cho Phật Thích-ca Mâu-ni, nói rằng:

–Phật Thích-ca Mâu-ni hãy ngồi trên tòa này.

Tức thì Phật Thích-ca Mâu-ni vào trong tháp báu ngồi kiết già trên nửa tòa đó.

Bấy giờ đại chúng thấy hai Đức Như Lai ngồi kiết già trên tòa Sư tử trong tháp bảy báu đều nghĩ rằng: “Phật ngồi trên chỗ cao xa. Cúi mong Như Lai dùng sức thần thông cho chúng con đều được ở trên hư không.”

Liền khi ấy Phật Thích-ca Mâu-ni dùng sức thần thông tiếp đại chúng lên hư không rồi dùng âm thanh lớn mà bảo khắp bốn chúng:

–Ở trong cõi Ta-bà này ai có thể diễn thuyết rộng rãi kinh Diệu Pháp Liên Hoa này thì nay chính là đúng lúc. Như Lai không bao lâu sẽ nhập Niết-bàn. Phật muốn đem kinh Pháp Hoa này phó chúc cho có người.

Khi ấy, Đức Thế Tôn muốn làm rõ lại nghĩa này mà nói kệ:

Thánh chúa Thế Tôn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Diệt độ đã lâu
Trong tháp báu này
Còn vì pháp đến.
Các ông làm sao
Không vì cầu pháp?
Phật này diệt độ
Đã vô số kiếp,
Nơi nơi nghe pháp
Vì pháp khó gặp.
Bản nguyện Phật ấy
Sau khi diệt độ,
Thường vì nghe pháp
Tháp hiện đến nơi.
Chư Phật do ta
Phân thân vô lượng
Số như hằng sa
Muốn đến nghe pháp
Và thấy cõi nước
Đa Bảo Như Lai,
Đều rời cõi đẹp
Cùng chúng đệ tử
Trời, Người, Rồng, Thần
Cúng dường phụng sự,
Muốn pháp trụ lâu
Nên đến cõi này.
Để chư Phật ngồi,
Dùng sức thần thông
Đời vô lượng chúng,
Khiến nước thanh tịnh.
Mỗi mỗi chư Phật
Đến dưới cây báu,
Như ao trong sạch
Rực rỡ hoa sen.
Dưới mỗi cây báu
Có tòa Sư tử.
Phật kiết già trên
Sáng rực đẹp đẽ.
Như đêm tối tăm
Đốt lửa đuốc lớn.
Thân Phật thoảng hương
Mười phương tỏa khắp.
Chúng sinh nghe hương
Vui mừng khôn xiết.
Ví như gió lớn
Thổi nhánh cây nhỏ,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Dùng phương tiện đó
Khiến pháp trụ lâu.
Bảo đại chúng rằng
Ta diệt độ rồi
Ai hộ trì được
Đọc giảng kinh này,
Thì nay trước Phật
Hãy phát thệ nguyện.
Phật Đa Bảo kia
Diệt độ đã lâu,
Do thệ nguyện lớn
Rền tiếng sut tử.
Đa Bảo Như Lai
Cùng với thân ta
Hợp các hóa Phật
Phải biết ý này.
Này các Phật tử
Ai hộ pháp được
Hãy phát nguyện lớn
Khiến pháp trụ lâu.
Có ai hộ được
Kinh Pháp Hoa này,
Tức là cúng dường
Ta cùng Đa Bảo.
Phật Đa Bảo đây
Ở trong tháp báu,
Thường qua mười phương
Vì nghe kinh này.
Cũng để cúng dường
Các hóa Phật đến,
Trang nghiêm sáng đẹp
Các thế giới kia.
Ai nói kinh này
Tức là thấy ta,
Đa Bảo Như Lai
Và các hóa Phật.
Các thiện nam tử
Nên suy nghĩ kỹ,
Đây là việc khó,
Phải phát nguyện lớn.
Các kinh điển khác
Nhiều như hằng sa.
Dẫu nói hết kinh
Cũng chưa là khó.
Đem núi Tu-di

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Dời đi phương khác,
Vô số cõi Phật
Cũng chưa là khó.
Hoặc dùng ngón chân
Động cõi đại thiên,
Ném qua cõi khác
Cũng chưa là khó.
Đứng trên Hữu danh
Vì chúng diễn thuyết
Vô lượng các kinh
Cũng chưa là khó.
Nếu Phật diệt rồi
Ở trong đời ác,
Giảng được kinh này
Thế mới là khó.
Giả sử có người
Tay nắm hư không
Mà đi du hành
Cũng chưa là khó.
Ta diệt độ rồi
Sao chép thọ trì
Hoặc bảo người làm
Thế mới là khó.
Đem cả cõi đất
Để trên móng chân,
Lên trời Phạm thiên
Cũng chưa là khó.
Phật diệt độ rồi
Ở trong đời ác,
Đọc qua kinh này
Thế mới là khó.
Ví gặp kiếp thiêu
Mang gánh cỏ khô
Vào lửa không cháy
Cũng chưa là khó.
Ta diệt độ rồi
Nếu trì kinh này,
Vì một người nói
Thì mới là khó.
Nào trì tám vạn
Bốn ngàn tạng pháp,
Mười hai bộ kinh,
Vì người diễn nói,
Khiến các người nghe
Được sáu thần thông,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Dầu được như thế
Cũng chưa là khó.
Ta diệt độ rồi
Nghe thọ kinh này,
Học hỏi nghĩa lý
Thì mới là khó.
Có người nói pháp
Khiến ngàn vạn ức
Vô lượng, vô số
Hằng sa chúng sinh
Được quả La-hán
Đủ sáu thần thông,
Dầu có lợi ích
Cũng chưa là khó.
Ta diệt độ rồi
Nếu phụng trì được
Kinh điển như đây
Thì mới là khó.
Ta vì Phật đạo
Trong vô lượng cõi
Từ trước đến nay
Rộng nói các kinh
Mà trong số đó
Kinh này bậc nhất.
Nếu người trì được
Là trì Phật thân.
Các thiện nam tử
Ta diệt độ rồi,
Ai thọ trì được
Đọc tụng kinh này,
Thì nay trước Phật
Nên phát thế nguyện.
Kinh đây khó trì
Nếu ai trì được
Thì ta hoan hỷ.
Chư Phật cũng vậy.
Những người như thế
Được chư Phật khen
Đó là dũng mãnh
Đó là tinh tấn,
Gọi là trì giới
Tu hạnh Đầu-đà
Thì sẽ mau được
Vô thượng Phật đạo.
Đời sau có thể

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đọc trì kinh này
Là chân Phật tử
Trụ bậc thuần thiện.
Phật diệt độ rồi
Hiểu được nghĩa này
Mới thật là mắt
Trong cõi Trời, Người
Trong đời đáng sợ
Giảng được chốc lát
Tất cả trời người
Đều nên cúng dường.*

M